

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев1 18/2022
25.08.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Бранислава Босиљковића и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миљко Караклајић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Управа за ванредне ситуације Крагујевац, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 645/18 од 23.03.2018. године, у седници одржаној 25.08.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 645/18 од 23.03.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 645/18 од 23.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 359/17 од 08.11.2017. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да за тужиоца уплати доприносе по основу пензијског и инвалидског осигурања за период од 16.08.2007. до 16.08.2010. године на износе наведене у том ставу изреке, а по стопи која буде важила на дан уплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 21.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 645/18 од 23.03.2018. године, ставом првим изреке, одбачена је као неблагоприятна жалба тужиоца изјављена на решење о трошковима поступка, садржано у ставу другом изреке наведене првостепене пресуде. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Решењем Врховног касационог суда Рев2 2060/2018 од 05.09.2018. године, ставом првим изреке, прихваћено је одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 645/18 од 23.03.2018. године, као изузетно дозвољеној. Ставом другим изреке, укинута су пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 645/18 од 23.03.2018. године у ставу другом изреке и пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 359/17 од 08.11.2017. године и одбачена је тужба тужиоца.

Одлуком Уставног суда Уж 13724/2018 од 05.05.2022. године, ставом првим изреке, усвојена је уставна жалба тужиоца и утврђено да је решењем Врховног касационог суда Рев2 2060/2018 од 05.09.2018. године повређено право подносиоца уставне жалбе на правично суђење, из члана 32. став 1. Устава Републике Србије. Ставом другим изреке, поништено је решење Врховног касационог суда Рев2 2060/2018 од 05.09.2018. године и одређено да исти суд донесе нову одлуку о ревизији тужене изјављеној против става другог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 645/18 од 23.03.2018. године. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев подносиоца уставне жалбе за накнаду материјалне штете.

У поновном поступку, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20).

Правноснажном пресудом одлучено је о самосталном тужбеном захтеву тужиоца према туженој за уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање на исплаћене додатке на плату по основу прековременог рада, рада ноћу и рада у дане државних празника, а које су накнаде тужиоцу досуђене правоснажном пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 7199/10 од 29.03.2012. године.

Нижестепени судови су, на основу утврђеног чињеничног стања, донели одлуку у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 12.03.2019. године, о правној природи захтева и надлежности суда за одлучивање о захтеву за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање. Према овом правном ставу (којим је измењен и допуњен закључак Врховног касационог суда усвојен на седници Грађанског одељења одржаној 23.03.2010. године) суд је надлежан да у парничном поступку одлучује о захтеву запосленог лица, или лица које је корисник накнаде за време привремене запослености да послодавац или Национална служба за запошљавање уплате доприносе за обавезно социјално осигурање одговарајућим организацијама за обавезно социјално осигурање, без обзира на то да ли је такав захтев једини предмет спора. Такав правни став изражен је у пресуди Врховног касационог суда Рев2 1453/2017 од 22.06.2017. године.

Из наведених разлога нису испуњени услови да се у овој парници дозволи одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној.

Зато је на основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба са захтевом за уплату доприноса за обавезно осигурање запослених поднета је дана 08.03.2017. године. Вредност предмета спора је у тужби неодређена, а ни у току поступка није утврђена. Судска такса није наплаћена, а ни обрачуната. Првостепена пресуда донета је 08.11.2017. године, а другостепена пресуда је донета 23.03.2018. године. Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору проистеклом из радног односа, који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора од стране тужиоца није одређена, а ни у току поступка утврђена и да такса није наплаћена, Врховни касациони суд закључује да ревизија тужене није дозвољена у смислу члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Сходно изнетом, применом члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић